

mere Grund dertil, som det dog er vore Dampskibe, som efterhaanden skulle erobre vor udenlandske Omfætning for danske Skibe. Der har netop til 1878 — senere foreligger der ikke officielle Oplysninger — været en bestemt Tendents til at bringe en større og større Andel af vor udenlandske Omfætning over paa danske Skibe, og det er fornemmelig Dampskibene, som det skyldes, at de fremmede Skibe trænges mere og mere ud af vort Land. Jeg tror, at det er en Bestræbelse, det gjælder om at støtte, og at det vil være uheldigt, om man af Hensyn til Seilskibene skulde gjøre det vanskeligt for Dampskibene at fastholde denne Konkurrence og nødvendiggjøre, at de maatte vige Pladsen for engelske og svenske Skibe.

Clausen: Det Spørgsmaal, som har været den egentlige Foranledning til, at jeg har begjært Ordet, er Forslaget paa § 27 om Lettelse af Digebyrden paa Holland. Jeg skal imidlertid ikke trætte det høie Thing med mine Betragtninger i saa Henseende efter den ubørlige Fremstilling, som er givet af dette Forhold af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Lund). Jeg kan fuldstændig slutte mig til de Udtalelser, som ere fremkomne fra ham og skal kun sige mit Ønske til hans, at det høie Thing og den høitærede Minister ville stille sig gunstigt muligt til dette Spørgsmaal, og at Lettelsen maa komme til at omfatte den hele samlede Digebyrde paa Holland og Fæstet, da man vistnok tør antage, at Trykket er ens over det Hele. Det ærede Medlems Bemærkning angaaende en Havn ved Krannike vakte min Opmærksomhed. Jeg veed ikke af, at vi paa Finantsloven nogensinde have bevilget noget Beløb til Anlæg af en Baabehavn der, men ikke desto mindre er der blevet anlagt en saadan Havn paa offentlig Bekostning. Hvorledes det er gaaet til, er for mig lidt uklart, men jeg formoder, at Havnen er bleven anlagt samtidig med at Digerne bleve anlagte, og at altsaa Bekostningerne, som dette Havneanlæg har medført, ere gaaede ud af Digeassen, og altsaa nu ligge som en Byrde paa Skattebyerne, dem, der bære Digeafgiften derovre. Jeg forstaaer ikke Andet, og jeg tillader mig derfor at henvende det Spørgsmaal til den høitærede Minister, hvorledes det forholder sig. Er det Tilfældet, kan det jo ikke være Andet, end at der er paalagt disse Interessenter en temmelig stor Udgift udover, hvad de ellers vilde komme til at udrede som almindelig Digeafgift. Jeg har troet at burde fremdrage dette Spørgsmaal, da det ærede Medlem kom til at omtale Havnen og den Betydning, den har for Fiskerne. — Jeg skal dernæst opholde mig lidt ved nogle Bemærkninger, som faldt igaar mellem det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) og den høitærede Finantsminister angaaende de vestindiske Forhold. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds spurgte den høitærede

Minister, om man turde vente, at den Lov angaaende de vestindiske Forhold, som var til Forhandling her ifjor og som „desværre“, sagde han, ikke blev vedtaget, vilde blive forelagt igjen iaar. Jeg kan ikke forstaa dette Ord „desværre“, deri ligger jo en Betslagelse fra det ærede Medlems Side over, at dette Lovforslag ikke blev vedtaget. Jeg kunde fristes til at sige: Gudskelov, at det ikke blev vedtaget, og naar dette Spørgsmaal atter kommer til Overveielse her — og den høitærede Minister bebudede jo, at han vilde fremsætte Forslaget paany — vil jeg haabe, at man vil komme til den Overbevisning, at der ingen som helst Grund er til at fremkomme med et saadant Lovforslag. Vil man undersøge det Forhold, saa vil man vist se, at Grunden til Oprøret, den store Katastrophe i Vestindien, ikke var, at der var for lidt Militærstyrke tilstede, men derimod at Militærstyrken ikke var tilstede paa de Steder, hvor Ordenen skulde opretholdes, og hvor man maatte forudsætte, at der kunde komme Uroligheder tilstede, navnlig da den saameget vigtige Skiftedag forestod. Hvis man altsaa kommer til den Anskuelse, at, dersom Militæret paa Den havde været rigtigt fordelt, vilde Oprøret ikke være kommen til Frembrud, hvad der tydeligt nok fremgaar af Oplysningerne ifjor i Udvalget, saa vil man ogsaa finde, at forbi den tilstedeværende Høistbefalende har viist Malkonduite og ikke har forstaaet at anbringe Militæret paa Steder, hvor Ordenen skulde opretholdes, er der ingen Grund for os til at vedtage et Lovforslag, hvorved vi paabyrde Staten 200,000 Kr. om Aaret til de vestindiske Der. Jeg vil haabe, at man vil tage dette Spørgsmaal under grundig Overveielse, og jeg tror da, at det vil vise sig, at man ikke vil komme til det Resultat at ønske Vedtagelsen af en saadan Lov. Nei, det forekommer mig snarere at maatte være rigtigt, om vedkommende Høistbefalende Embedsmand, Gouvernøren, blev kaldt hertil, og man fordrede hans Forhold undersøgt, om han virkelig under de tilstedeværende Forhold har forstaaet at røgte sin Pligt, som den første Embedsmand for Derne burde gjøre det. I mange Forhold, hvor der under en Embedsmands Bestyrelse indtræder saadanne overordentlige Forhold f. Ex. i Krigstid, hvor der under en General eller anden høit Officers Befaling indtræffer Forhold, som ere til stor Skade for Landet, og hvor man er i Tvivl om, om Vedkommende har udfyldt sin Plads, røgtet sin Pligt som Embedsmand godt nok, er det en Kjendsgjerning, at der som oftest bliver indledet Undersøgelse, ja tidt og ofte har man jo set Militære selv forlange deres Forhold undersøgt. Jeg tror, at det her kunde være paa sin Plads, om Regjeringen kaldte Gouvernøren tilbage, og overfor de overordentlige Begivenheder, som ere foregaaede lod undersøge, hvilken Indflydelse hans Forhold har havt derpaa. Det tror jeg vilde være det Rigtige. — Naar den høit-